

מ"ת 23162/06/16 - מדינת ישראל נגד י ע

בית משפט השלום בראשון לציון

26 דצמבר 2016

מ"ת 23162-06-16 מדינת ישראל נ' ע(עציר)
מ"ת 42236-07-16 מדינת ישראל נ' ע(עציר)
מספר פל"א 187935/2016

לפני כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת
מדינת ישראל

נגד
המשיב
י ע (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד רינת מילבסקי

ב"כ המשיב עו"ד לאה בירק

המשיב הובא לדיון באמצעות שב"ס

החלטה

כתב האישום כנגד המשיב הוגש בחודש יוני 2016, קרי לפני כחצי שנה.

מאז ועד היום נדחה הדיון מספר פעמים כשהמשיב עצור עד החלטה אחרת, מבלי שיתקיים דיון לגופו של עניין בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, וזאת נוכח בדיקות חוזרות בשאלה האם המשיב כשיר לעמוד לדיון.

בסיכום התכנסות של וועדת האבחון מטעם האגף לטיפול באדם עם מוגבלות שכלית והתפתחותית, אשר נערך ביום 24/11/16, קבעה הוועדה כי אינה יכולה לחוות את דעתה האם המשיב מתפקד בתחום המוגבלות השכלית ההתפתחותית או לא, עקב אי שיתוף פעולה באבחון ובוועדת האבחון. עוד קבעה הוועדה כי לא ניתן לתת חוות דעת לגבי מסוגלותו של המשיב לעמוד לדיון.

ב"כ המשיב עתרה לדחות את הדיון פעם נוספת על מנת להגיש לבית המשפט חוות דעת נגדית בעניינו של המשיב. הובהר על ידי ב"כ המשיב, כי התקבל אישור מטעם הסנגוריה הציבורית לעריכת חוות דעת כאמור, כי מומחה אמור להיפגש עם המשיב לשתי פגישות ממושכות, וכי כחודש ומחצה לאחר שתתקיימנה שתי הפגישות הללו, ניתן יהיה להגיש

חוות דעת נגדית.

משמעות בקשתה של ב"כ המשיב הינה לדחות את הדיון בכחודשיים נוספים.

בית המשפט סבור כי יש מקום לאפשר למשיב להגיש חוות דעת בעניינו, ואולם אין מקום לדחות את הטיעון וההכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

בנסיבות אלה יתקיים עתה דיון בנושאים אלה.

לבקשת ב"כ המשיב, הדיון ידחה וימשך בשעה 14:00.

ניתנה והודעה היום כ"ו כסלו תשע"ז, 26/12/2016 במעמד הנוכחים.

גיא אבנן , שופט

החלטה

כנגד המשיב הוגש כתב אישום - ת"פ 32594-02-16, בגין עבירות של הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה.

בהחלטה מיום 12.4.16, הורה בית משפט השלום בראשון לציון, כב' השופט קלייטמן, על שחרור המשיב בתנאים מגבילים, הכוללים, בין היתר, מעצר בית מלא בבית אחיו ובפיקוח ערבים.

בין המועדים 5.5.16 - 7.6.16, הפר המשיב לכאורה הוראה חוקית בכך שלא שהה במקום מעצר הבית, וזאת לאחר שברח ממשמורת מפקחיו ולא אותר עד ליום 7.6.16. בתקופה זו, נהג המשיב לכאורה בכלי רכב שונים אשר הושכרו מחברת השכרה, וזאת שעה שאין בידיו רישיון נהיגה.

ביום 7.6.16, נכנס המשיב למשרדי חברת השכרה, שם ניגש אליו השוטר נריה מאור, כשהוא לבוש בגדים אזרחיים, הציג עצמו כנציג המשטרה והודיע למשיב על מעצרו תוך שאחז בזרועותיו.

הוצג בפניי דוח פעולה של רפ"ק נריה מאור, אשר מתאר כי פנה אל המשיב, הציג עצמו ואמר לו שהוא עצור. לפי דוח הפעולה, המשיב החל להשתולל ולדחוף את הקצין בידיו וניסה לצאת מדלת המשרד.

עמוד 2

הקצין מתאר כיצד אחז במשיב ובחולצתו וניסה להשתלט עליו, אולם המשיב השתחרר מאחיזתו תוך שהתפרע ופגע בשתי ידיו והחל להימלט בריצה. כתוצאה מהתנהגות המשיב, נחבל הקצין ונגרם לו שבר בשורש ידו השמאלית. בהמשך, דלקו השוטרים אחר המשיב תוך שצעקו לעברו לעצור - משטרה, המשיב החל לטפס על גדר במקום ונעצר בסוף המרדף על ידי אחד השוטרים.

בגין אישום זה - ת"פ 23150-06-16 הואשם המשיב בעבירות של הפרת הוראה חוקית, התנגדות למעצר חוקי, חבלה חמורה ונהיגה ללא רישיון.

המשיב שוחרר ממעצרו בהחלטה מיום 29.6.16 אשר ניתנה על ידי כב' השופט קלייטמן (מ"ת 23162-06-16), אשר קבע כי המשיב ישהה במשמורת חוקית בבית חולים פסיכיאטרי.

ביום 1.7.16, ברח המשיב מבית החולים ואותר כעבור שלושה שבועות בעפולה, אז נעצר. בגין עבירה זו הוגש כנגד המשיב כתב אישום (ת"פ 42248-07-16) ומיוחסת לו עבירה של בריחה ממשמורת חוקית.

בד בבד עם כתב האישום האחרון, הוגש כנגד המשיב בקשה נוספת למעצרו עד לתום ההליכים - מ"ת 42236-07-16.

תמצית האירועים

א. כתב אישום מקורי בגין עבירות הונאה בגינו שוחרר המשיב בתנאי מעצר בית.

ב. כתב אישום בגין הפרת תנאי מעצר הבית, נהיגה ללא רישיון, התנגדות למעצר חוקי וחבלה חמורה.

ג. כתב אישום בגין בריחה ממשמורת חוקית.

חוות הדעת

חוות דעת פסיכיאטרית

ביום 1.8.16, הוגשה בעניינו של המשיב חוות דעת פסיכיאטרית חתומה על ידי ד"ר דוד אלטמרק, מומחה בפסיכיאטריה, מנהל היחידה לפסיכיאטריה משפטית בבית החולים "לב השרון - פרדסיה" ועל ידי ד"ר לימור גורן, פסיכיאטרית מומחית.

מחוות הדעת עולה כי המשיב איננו סובל ממחלת נפש אלא מפיגור שכלי ומהפרעה אישיותית. בסיפא לחוות הדעת המליצו הפסיכיאטרים לבית המשפט להפנות את המשיב לבדיקה על ידי וועדת אבחון למפגרים מטעם משרד הרווחה.

חוות דעת וועדת אבחון לפי חוק הסעד (טיפול במפגרים)

ביום 24.11.16, הוגשה חוות דעת אשר בסיומה נקבע כי הוועדה אינה יכולה לחוות את דעתה האם המשיב מתפקד בתחום המוגבלות השכלית ההתפתחותית או לא, עקב אי שיתוף פעולה באבחון ובוועדת האבחון. כמו כן, לא ניתן לתת חוות דעת לגבי מסוגלותו של המשיב לעמוד לדין.

ב"כ המשיב איננה חולקת על קיומן של ראיות לכאורה לעובדות המיוחסות למשיב וכתבי האישום אשר הוגשו כנגדו, כתבי אישום העומדים בבסיס בקשות המעצר עד לתום ההליכים.

ב"כ המשיב ביקשה ללמוד מחוות הדעת בעניינו של המשיב, כי קיים ספק האם המשיב מסוגל לעמוד לדין וכי קיים ספק האם המשיב היה כשיר במועד ביצוע העבירות, ומכאן מבקשת מבית המשפט כי יקבע חולשה באשר לעילת המעצר כנגד המשיב.

עוד הפנתה ב"כ המשיב לכך שלטענתה מעצרו בגין כתב האישום (ת"פ 23150-06-16), בוצע באופן לא חוקי על ידי השוטרים, וכי לפיכך קמה למשיב הזכות להתנגד למעצרו.

באשר לטענה בנוגע לחוות הדעת, בשלב זה, אין קביעה כי המשיב איננו כשיר לעמוד לדין או כי המשיב לא היה כשיר במועד ביצוע העבירות.

חוות הדעת הפסיכיאטרית אשר הוגשה בעניינו של המשיב הנה ברורה בקבעה כי המשיב איננו סובל ממחלת נפש.

חוות הדעת של וועדת האבחון (טיפול במפגרים), איננה חד משמעית ובסיומה קביעה כי איננה יכולה לחוות את דעתה כמפורט לעיל.

נתונים אלו מהווים שיקול במסגרת השיקולים של בית המשפט בשאלת הראיות לכאורה ובשאלת עילת המעצר, ואולם, הם אינם מייתרים את בחינת המעשים המיוחסים למשיב, את קביעת קיומן או העדרן של ראיות לכאורה וקביעה בעניין עילות מעצר ביחס למשיב.

כאמור, אין מחלוקת ראייתית ביחס לעובדות המעשים המיוחסים למשיב.

המשיב נמלט פעם אחר פעם מהמשמורת בה היה נתון, ומעשיו לכאורה מסלימים מאירוע לאירוע.

בתחילה שוחרר המשיב בתנאים של מעצר בית בפיקוח. המשיב נמלט ממעצר הבית, לא אותר במשך חודש ימים, ונעצר

תוך שהוא פוגע פיזית בשוטר שעצר אותו וגרם לו לשבר בכף ידו. די במעשה זה כדי ללמוד על מסוכנות של המשיב ועל כך שקיים קושי מהותי ליתן בו אמון.

בית המשפט בחן באותה עת פעם נוספת את עניינו של המשיב. המשיב נלקח לאבחון בתנאי אשפוז במשמורת חוקית בבית החולים הפסיכיאטרי "גהה", וברח גם משם. הפעם אותר המשיב כעבור שלושה שבועות.

מהתנהגותו החוזרת של המשיב אנו למדים כי לא ניתן ליתן בו אמון.

באשר לשאלה המשפטית בעניין חוות הדעת, בשלב זה וכל עוד לא נקבעה אי כשירות, אני סבור כי מעשי המשיב מקימים עילת מסוכנות ועילה של חשש הימלטות מן הדין אותן לא ניתן להפיג בדרך של שחרור לחלופת מעצר.

במסגרת התיק העיקרי, תיבחן שאלת כשירותו של המשיב במועד ביצוע העבירה וכן תיבחן כשירותו לעמוד לדין, אך לצורך הדיון בשאלת המעצר, די במסמכים אשר הוצגו בפניי כדי לקבוע קיומן של עילות המעצר המתוארות לעיל.

באשר לטענת ב"כ המשיב לעניין התנהלות השוטרים, נוכח דוח הפעולה שהוצג בפניי, אני סבור כי טענה זו איננה מקימה חולשה ראייתית ואיננה מקימה חולשה באשר לעילות המעצר. טענותיה של ב"כ המשיב תוכלנה להיבחן במסגרת התיק העיקרי.

אציין כי ביקשתי מב"כ המשיב, עוד במהלך הדיון, להציג בפניי את חלופת המעצר אליה היא מבקשת לשחרר את המשיב ונעניתי כי מדובר בחלופה של מעצר בית בפיקוח ערבים. נוכח המפורט לעיל באשר להתנהלות המשיב, דומה שאין צורך להכביר מילים בדבר אי התאמת החלופה המוצעת לעניינו של המשיב.

למעלה מן הצורך, אציין כי למשיב הרשעות קודמות אשר מחזקות באופן משמעותי את עילות המעצר כנגדו. בשנת 2007 נדון המשיב לעונש מאסר בפועל לתקופה של 48 חודשים בגין ריבוי עבירות ואישומים מסוגים שונים, ובשנת 2011 נדון המשיב לעונש מאסר בפועל לתקופה של 45 חודשים ושוב בגין ריבוי עבירות. הפעם כולן בגין עבירות הונאה בכרטיס חיוב.

לא מצאתי לקבל את בקשת ב"כ המשיב להורות על המצאת תסקיר מעצר בענינו, זאת מאחר ומצאתי כי לא ניתן ליתן אמון כלשהו במשיב ומאחר ומצאתי כי אין חלופת מעצר אשר תסכון בענינו.

נוכח המקובץ לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

ניתנה והודעה היום כ"ו כסלו תשע"ז, 26/12/2016 במעמד הנוכחים.

גיא אבנון , שופט

הוקלד עלידיבתאלקשרי